

Jeg vil godt spørge hr. Holger Graversen, om han ikke har læst forslaget, eller om han ikke har læst fru Lissa Mathiasens tale sidste gang. Denne her gang har Socialdemokratiet selvfølgelig nærmet sig regeringen. Sidste gang strittede Justitsministeriet i den ene ende, og så havde vi Socialdemokratiet nogenlunde på Socialdemokratiets gamle linje, hvor man gik ind for åbenheden. Der sker jo altid noget, når man kommer i regering, og nu kan jeg forstå, at det er gået tilbage med Socialdemokratiet. De har for længe siddet for tæt på magten.

Og så tror man, at postlisterne drejer sig om, hvorvidt man har nægtet nogen adgang til nogle sager, som man har søgt i. Men det er jo ikke dét, det drejer sig om. Det drejer sig om at få offentlighedsloven til at virke. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at det simpelt hen mange gange er for svært at finde ud af, hvad det er for nogle sager, man skal gå ind på, når den offentlige forvaltning, som den tit gør, betragter det som en særlig kunst at gemme sig.

Det er altså for at få selve intentionen i loven til at fungere, at vi foreslår det her, og vi har foreslået det om og om og om igen, for før vi får lavet disse postlister, kommer loven ikke til at virke. Det er jo det, der er sagen. Det er derfor, man har dem i Sverige, og det er også derfor, jeg synes, at Socialdemokratiet fortsat skulle gå ind for det og støtte det – også imod ministeren – så vi kan få det igennem.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Til fru Anne Bastrup: Med hensyn til spørgsmålet om EU-sagsakter, og hvad der skal være tilgængeligt, og hvad der ikke skal være tilgængeligt, er der jo nogle bestemte krav fra EU's side, og vi er gået med til de regler.

Vi kunne måske sagtens offentliggøre mere, end vi gør i dag, men det kræver, så vidt jeg er orienteret igennem Europaudvalgs-medlemmer, et meget, meget stort sorteringsarbejde og altså meget mere bureaukrati, og derfor har det selvfølgelig også noget med det samlede ressourceforbrug at gøre. Men altså: Enhver ved, at jeg og partiet er positivt indstillet over for mere åbenhed i EU. Vi skal prøve at ændre reglerne i EU, så vi ikke får den konflikt, som ministeren omtalte før.

Til fru Margrete Auken: Vi har naturligvis nøjagtig den samme holdning, som vi altid har haft, nemlig størst mulig åbenhed, og vi kan også godt se meget positivt i det, som SF fore-

slår. Når det drejer sig om postlister, kan man også her sige, at vi da hellere ser en ganske naturlig udvikling på området, som i øvrigt er i gang; der er jo mange kommuner, som har indført det. Men det er også et spørgsmål om ressourcer, og SF ved jo mere end andre måske, hvor hårdt trængt mange kommuner er med hensyn til de økonomiske ressourcer og dermed også med hensyn til personale, og det her er altså et noget bekosteligt arbejde.

Men altså: Selve tanken i det er vi skam meget åbne over for, og det er vel en af de ting, som også ministeren vil tage op i en kommende revision.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er vist femte eller sjette gang, vi diskuterer dette emne, og jeg skal henvise til, hvad jeg sagde sidste år, og ikke forlænge debatten meget yderligere. Vi er også i princippet tilhængere af større åbenhed, det, forslagsstilleren kalder de ideelle fordringer, men det skal jo kunne fungere.

Med hensyn til det første punkt: at offentligheden også skal omfatte private selskaber, hvor offentlige myndigheder har en afgørende indflydelse, så giver jeg forslagsstillerne ret i, at de der halvoffentlige eller halvprivate selskaber på mange måder er en gang juridisk mismask, men når vi er gået med til det, er hensigten naturligvis, at der skal ske en fuldkommen privatisering, hvorefter selskaberne skal fungere på markedsvilkår.

Forslaget om adgang til aktindsigt i sager om ny lovgivning, altså den forberedende proces, lyder jo meget besnærende. Det var jo dejligt at få brevene mellem Lovafdelingen og Statsministeriet fremlagt i rockerloven og i Tvindloven mellem Lovafdelingen og Undervisningsministeriet, men det ville nok aldrig kunne lade sig gøre alligevel, for så ville de blive henlagt til regeringsmøder. Det lyder besnærende, når man er i opposition, men en regering skal naturligvis have lov at forhandle internt, uden at offentligheden kan få indblik i alt.

Journaler og postlister har været diskuteret masser af gange. Det kan godt undre mig lidt, at forslagsstillerne ikke er så interesseret i at høre, hvad andre siger her i salen, og heller ikke læser Folketingstidende fra sidste år og derfor slet ikke har taget hensyn til de bekyrninger, der kom sidste år fra ministeren og mig med hensyn til spørgsmålet om privatlivets fred og register-